

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

samtidig det, at Kystbanens Opland er ret stærkt udbygget og ikke hører til de Omraader, der i væsentligt Omfang kan ventes yderligere udbygget med Helaarsboliger — og det er dem, der kan forrente en dyr Elektrificering, ikke Sommertrafik.

For den internationale Trafik vilde en Elektrificering ikke være af større Betydning, idet der for de gennemgaaende Tog paa den 46 km lange Strækning København—Helsingør derved kun vilde kunne opnaas en lille Formindskelse af Rejsetiden, en Forkortelse, der i øvrigt ogsaa vilde kunne faas ved Indsættelse af kraftigere Damplokomotiver. Dette sidste kan imidlertid ikke for Tiden lade sig gøre, fordi bl. a. Strandmøllebroen ikke kan bære Statsbanernes sværeste Damplokomotiver, og i øvrigt heller ikke vilde kunne bære et elektrisk Lokomotiv. En Elektrificering paa denne Strækning med de forholdsvis store Stationsafstande og med gennemgaaende Vogne til og fra Udlandet maatte nemlig ske ved elektriske Lokomotiver og ikke ved S-Tog, idet disse kun egner sig for egentlig Lokaltrafik paa Strækninger med Stationsafstande paa indtil 3 km, hvor hurtigt Igangsætning er paakrævet, medens det ved større Stationsafstande er mere økonomisk at anvende elektriske Lokomotiver.

Spørgsmaalet om Levering af Elektricitet fra Norge er endnu langt fra afklaret, og selv naar Beslutning herom maatte blive truffet, vil der som Følge af Materiale vanskeligheder hengaa en betydelig Aarrække, inden Planerne kunde blive til Virkelighed. Hvilken Elektricitetspris man vil kunne regne med ved Kraftoverføring fra Norge, kan der ikke siges noget om i Øjeblikket, men efter Førkrigsforhold og med Kulpriser, som man dengang havde, vil Besparselsen i Forhold til hjemlig Produktion formentlig ikke blive stor.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om udvidede Trafikmuligheder fra København til Sjællands Nordkyst kan det oplyses, at der af Banerne arbejdes stærkt med denne Sag, og at man forbereder at gøre en Indsats, naar Forholdene gør det muligt.

Det maa i øvrigt paaregnes, at en Elektrificering af Nordbanen til Hillerød i givet Fald vilde komme paa Tale for Kystbanen, idet Nordbanen har en stor Hverdagstrafik Aaret rundt.

Hermed sluttede Spørgsmaalet, og Spørgetiden var dermed til Ende.

Det næste Punkt paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af:

a. Forslag til Lov om Anvisning af Værelser og Afgift af Værelser og

b. Forslag til midlertidig Lov om Anmeldelsespligt for og Udleje af Værelser til enlige Personer og

c. Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 54 af 23. Marts 1937 om Leje, saaledes som denne senere er ændret.

Forhandlingen genoptoges.

Ministeren for Byggeri og Boligvæsen (Kjærboel): Jeg er ikke i det heldige Tilfælde at kunne bruge den traditionelle Vending, at jeg takker de ærede Ordførere for velvillig Behandling af Forslaget, bortset fra mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Victor Gram. Paa den anden Side er det jo klart, at et Forslag af denne Karakter maa fremkalde forskellige Synspunkter og forskellige Meninger, men jeg haaber trods alt, at vi i det Udvalg, der er bebudet, maa kunne tale os til Rette om denne Lovgivning, fordi jeg tror, den er i allerhøjeste Grad paakrævet.

Der er fra forskellig Side blevet rejst det Spørgsmaal, hvorfor Regeringen ikke har foretaget en Opgørelse over Størrelsen af Behovet for Udlejningsværelser til enlige, inden den har forelagt det Lovforslag, som nu er til Behandling her. Jeg vil heroverfor bemærke, at Spørgsmaalet om, hvorvidt man har kunnet foretage en saadan Opgørelse, har været indgaaende drøftet mellem Ungdomskommissionen og Ministeriet. Det er mig ogsaa bekendt, at Huslejeudvalget allerede i 1946 har drøftet, om man kunde foretage en Opgørelse over Boligbehovet, herunder ogsaa over Værelsebehovet. Huslejeudvalget opgav det. Man mente, det vilde være et meget stort administrativt Apparat at stille paa Benene. Man vilde indhente et Bjerg af Papirer og Oplysninger, men man ventede ikke, at Værdien af Besvarelserne vilde svare til de Anstrengelser, som man maatte sætte ind paa Undersøgelsen. Forholdet er jo det, at den almindelige Befolkning ikke ønsker at være et Objekt for Statistik, og derfor viser det sig ofte, at en Opgørelse over et Behov først faar reel Værdi, naar Befolkningen er klar over, at de har Mulighed for at faa deres Behov dækket, saafremt de melder sig.

Som sagt, har man ogsaa drøftet Spørgsmaalet i Ungdomskommissionen og i de sidste Maaneder i Ministeriet, men er kom-